

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44[א] לפקודת הרופאים [נסח חדש], התשל"ז-1976

לכבוד

שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נסח חדש],

התשל"ז-1976

בעניין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות בא סחו,

עו"ד שני בצלאל מלשכת היועצת המשפטית, משרד התביעה הראשי משרד- הבריאות, ירושלים.

הקובל

-גד-

ד"ר אליהו טל ת.ז. [REDACTED] רפא מורשה, בעל רישיון מס' [REDACTED] ותואר מומחה בכירורגיה אורטופדית ע"י ב"כ עו"ד יעל גרסמן.

הקובל

1. הקובלנה-

ביום 12.1.2010 הגיש הד"ר בעז לב המשנה למנכ"ל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד המקבל [להלן- הקובלנה], על כי, בית משפט השלום תל-אביב- יפו בת.פ. 3445/06, הרשיע את הנקבל בעבדות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומסירת הצהרה כחבת חאת לפי הסעיפים 499[א][1], 415, סיפא+25+31, 418 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וכן סעיף 398[א][2] לחוק הביטוח הלאומי [נסח משולב] התשל"ה-1955, ולפיכך גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה והורשע בעבירות פליליות, כאמור בסעיפים 41[1] ו-5[5] לפקודת הרופאים [נסח חדש], התשל"ז-1976 [להלן הפקודה].

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה אותנו הח"מ להיות ועדה שתדון בקובלנה [להלן-הוועדה].

הוועדה התכנסה לדון בקובלנה האמורה ביום 14.9.10. במכוחות עו"ד שני בצלאל ב"כ הקובל, הנקבל וב"כ עו"ד יעל גרסמן.

3. האירועים שברקע הקובלנה.

3.1. העבדות שעל פיהן הורשע הנקבל פורטו בפסק דין של ביהמ"ש השלום תל-אביב-יפו שניתן ביום 9.6.09 בת.פ. 3445/06.

מדובר בשני אירועים בהם לקחו חלק ארבעה מאשמים, בהם הנקבל, להגשת תביעות מבימות או מופרות לביטוח הלאומי לקבלת כספים במרמה. לצורך ביסוס החשדות משנה ע"י המל"ל שחתיו של משרד לחקירות פרטיות זהה בפיקוח המשטרה ובהנחייתה הפעיל בין שאר חוקרת פרטית אשר פעלה מול המאשמים השונים.

לגבי הנקבל נטען, במקרה אחד, כי סיפק לחוקרת המל"ל שני מכתבים ובהם ממצאים רפואיים בעניינה לרבות הערת לגבי אחוזי הנכות שנגרמו לה כתוצאה מהתאונה [תאונה מבימות] בדעו כי תזכרו כחב וזאת במטרה לסייע לה בתביעתה למל"ל.

במקרה השני סיפק הנקבל [גם בגין תביעה מבימות, אחרת] חמש תעודות המלללות אישורים על אי מסוגלות לעבודה בידעו שהכתוב בהן אינו אמת, במטרה לסייע לבסס התביעה למל"ל ולקבל במרמה דמי פגיעה. ובהמשך ערך חוות דעת רפואית סדבת הכללות את נסיבות התאונה המבימות ואת הערכתו לאחוזי נכות המגיעים לה.

כאמור, ביהמ"ש הרשיע את הנקבל בשני האירועים הנ"ל, בעבירות שיזחסו לו בכתב האישום.

בתאריך 15.9.2009 גזר ביהמ"ש את דינו והטיל עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, אשקול ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות כפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

[ביהמ"ש בחלטה ביום 10.12.09 קבע כי עונש המאסר בפועל בן שישה חודשים ירוצה בדרך של עבודות שירות באתר להצצה ביהוד].

2. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים שלא יעבור עבירה לפי סעיפים 415 ו-418 לחוק העונשין וק עבירה לפי סעיף 398[א]2 לחוק הביטוח הלאומי ותן 3 שנים מהיום.

3. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים שהראשון שבהם ביום 1.10.09.

4. ההליך לפני הוועדה:

4.1 בדיון שקיימה הוועדה בקבלנה ביום 14.9.10 הפיע בפניה: הנקבל וב"כ ע"ד יעל גראמן, וכן ע"ד שני בצלאל ב"כ של הנקבל.

בפתח הדיון הודיעה ב"כ הנקבל כי ברצונה לתקן את הקבלנה ולמחוק את סעיף ד' הדן בפיו הנקבל את קרבתו בס"כ 150,000 ש"ח, שכן זה נכתב בטעות. התיקן התקבל ובוצע.

הנקבל הודה בעבודות בכתב הקבלנה המתקן ובעבירות שיזחסו לו.

לאור הודאת הנקבל הוועדה הרשיעה אותו על פי הודאתו. מכאן התמקד הדיון בשאלת אמצעי המשמעת הראויים שיש להטיל על המאשם בנסיבות העניין.

4.2 ע"ד בצלאל ב"כ הנקבל טענה כי לחפא יש מעמד רם. לא רק שתפקידו לרפא הוא גם משמש כמאמן הציבור. חלק מהאמון הוא האמון בין הרפא לרשויות. הביטוח הלאומי סומך על חוות הדעת שנותן הרפא באשר למצב הרפואי של האדם שעומד בפניה וכמעט שיש לזה גם השלכות מכליות הרשויות נעמטת אמון רב במסמך ובחוות דעת שנעשים על ידי הרפא ומאששים אליה מתוך הנחה שהרפא ינהג בהגינות וביושר. היכולת לעקב אחר אמיתות של מסמכים כאלה היא מוגבלת מאוד והרשויות אינן יכולות לבדוק כל חוות דעת שניתנת על ידי רפא.

הרשויות יוצאות מתוך הנחה כי מסמך שנכתב על ידי רופא הוא מסמך שנעשה אחר בדיקה ראויה בשיקול דעת ראוי וללא משוא פנים.

הנקבל בחר ללכת לעשות מעשה ולהזמין את הביטוח הלאומי.

ע"ד בצלאל ב"כ הקובל הגישה מספר המלצות של ועדות והחלטות של כבוד השופט זילר ופסקי דין כדלקמן:

ד"ר עוסמאן פואד סומן 1/ת, ד"ר נעמי גולדברג סומן 2/ת, ד"ר אנה שוורץ סומן 3/ת, ד"ר יעקב סחב סומן 4/ת, ד"ר רחן אראן סומן 5/ת, ע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ, שר הבריאות סומן 6/ת, ע"א 10979/04 ד"ר ליביו לאור נ, שר הבריאות וא"ח סומן 7/ת.

במקרה של ד"ר אראן [5/ת] – דיווחים סתריים למס הכנסה, הוועדה המליצה על 6 חודשי התלייה ואילו כבוד השופט זילר פסק 4 חודשי התלייה. במקרה של ד"ר סחב [4/ת] – קבלת שוחד, הוועדה המליצה על 3 חודשי התלייה ד"ר זילר בהחלטתו קיבל את המלצת הוועדה.

במקרה של ד"ר סחב [4/ת] – קבלת שוחד- הוועדה המליצה על 3 חודשי התלייה. כבוד השופט זילר בהחלטתו קיבל את המלצת הוועדה.

במקרה של ד"ר אנה שוורץ [3/ת] זיף מסמכים של אישורי מחלה עבור הביטוח הלאומי – עבירת משמעת- הוועדה המליצה על 4 חודשי התלייה. כבוד השופט זילר פסק 6 חודשי התלייה.

במקרה של ד"ר עוסמאן [1/ת] – מתן 3 תעודות מחלה לא נכונות – עבירת משמעת. הוועדה המליצה על מתן אזהרה. כבוד השופט זילר פסק 21 ימי התליית רישיון.

ע"ד בצלאל ב"כ הקובל טענה כי שני פסקי דין ד"ר משה אליהו [6/ת] וד"ר ליביו [7/ת] מהווים בסיס לטיעוניה. בת/6 מדובר ברופא שנתן 15 אישורים סתריים להשתמש משרות מילואים, הורשע בלקיחת שוחד ס' 290 לחוק העונשין תשל"ז-1977, בתינת תעודה כוזבת, ס' 281 לחוק הב"ל, הפרת אמונים על ידי עובד ציבור ס' 284 לחוק הב"ל. הוועדה המליצה על התליית הרישיון לצמיתות. בערעור לביהמ"ש העליון ע"א 412/90 נקבע כי ההתלייה תהיה לשלוש שנים.

בת/7 ע"א 10979/4 ליביו לאור מדובר ברופא שנתן אישור רפואי כוזב להשתמש משרות מילואים. כב. השופט זילר בהחלטתו פסק התליית רישיון של שנה.

בערעור לביהמ"ש העליון [ע"א 10979/04] הערעור נדחה.

ב"כ הקובל הפנתה אותם לדבריה של כב' השופטת חיות בפסק דין הנ"ל בעמוד 362: "השיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים שבבדין הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמונו הציבור ברופאים".

לדבריה של כבוד השופטת פורקצ'ה בפסק דין הנ"ל בעמוד 364:

"השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשויות הציבוריות האחרות, עכ"ל זה ..... , ובשמירה על אמונו הציבור בה. ניקיין כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחיים גם לקיומה של רמה רפואית- מקצועית ראויה המקרינה במישור על שלום האדם ועל חיי האדם".

בכ' הקובל מבקשת להטיל על הנקבל סנקציה כבדה ומשמעותית שתומכת בצורה מפורשת בכך שמקצוע הרפואה מוקיע מעשים כאלה ואסור שהם ישם. לפיכך יש להטיל על הנקבל התליית רישיון לשנה.

4.3 בכל הנקבל ע"ד יעל גרוסמן שטחה בפני הוועדה נימוקים, לזכות הנקבל, בבואה לקבוע את אמצעי המשמעת הראויים להיזת מטילים עליו.

בפתח דבריה סקרה את קורות הנקבל עבר למשפט ולאחריו.

הנקבל נצטר ע"י המשטרה בשנת 2002 ויוחסה לו תברות בארגון שרקח מזימה להוציא באופן ססטמטי נספים מהמוסד לביטוח לאומי באמצעות הגשת תביעות כוזבות בנוגע לדמי נכות. הפרשה לוותה בכותרות בעיתונים כאילו מדובר בארגון פשע.

הנקבל היה עצור במשך 6 ימים. בשנת 2006 הוגש נגדו כתב אישום בגין שתי פרשיות בלבד, וזאת כדי להראות את ההפרש שמלכתחילה יוחסה לו תברות בארגון פשע, לתוצאה הסופית של החקירה שהובילה לכך שמדובר בשני מקרים ספציפיים בהם הורשע. לפיכך מבקשת לקחת בחשבון את הפער הדרמטי בין מה שיוחס לו בהתחלה לבין התוצאה הסופית של פסק הדין. בבדיקה שערך משרד חקירות בכל התיקים במרפאה של הנקבל נמצאו רק שני מקרים לא תקינים אשר בגינם הוגש כתב האישום. יחד עם זאת אינה מקלה ראש במה שהורשע בסופו של דבר.

בכל הנקבל תיארה את קורות חייו של הנקבל. הנקבל ליד 1947, יש לו שני ילדים בגרים בני 37 ו-31 שנים, והוא עדין תומך בהם כלכלית.

הנקבל למד רפואה באיטליה. כאשר חזר ארצה התמחה בבית-חולים מאיר וסיים התמחותו. ב-1984 נסע לשנתיים השתלמות בלונדון והתמחה בניתוח ברכיים והוא אורטופד בעיסוקו.

בהמשך עבד בבית-חולים פוריה ולאחר מכן בבית חולים זמנהוף ובבית חולים מאיר באורטופדיה ילדים. כיום הוא מתן שירות לקפ"ח לאומית. הקרירה שלו הושפעה מהמשפט הפלילי ומתוצאות המשפט ובמידה שהוא יוכל הוא עדיין מנהל פרקטיקה פרטית שבה הוא עובד עבור קופ"ח מאוחדת ונותן גם קצת שירות ללקוחות פרטיים. בעקבות פסה"ד מאלץ להתפטר מבית החולים מאיר שם עבד במשך 30 שנה. הוטל עליו 6 חודשי עבודות שירות בעקבות זאת נפגעה עבודתו.

מבחינה רפואית הנקבל סובל ממחלת לב איסכמית מאז שנת 1955 ויש לו גם תעודת נכה. בעקבות המקרה החיים שלו נמצאים תחת אל האירוע כבר 8 שנים וזו תקופה ארוכה בעיקר לאדם בגיל ובמצבו הבריאותי.

בכל הנקבל מבקשת גם להתחשב בגדיעת הקריירה, בסבל הארוך, במצב הבריאותי ובעובדה ששילם את חובו לחברה בתום של ביצוע 6 חודשי עבודת שירות.

סכומי המרמה שבגינם הורשע שהנקבל מהביטוח הלאומי לחוקרת הפרטית ולמזכירה הוחרזו במלואם לביטוח הלאומי. לנקבל לא הייתה טובת המה כספית למעט תשלום בסך 600 ש"ח, סכום שקיבל עבור הבדיקה שערך. כלומר סך טובת ההנאה שצמחה לו מהפרשה הזאת כלה הוא 600 ש"ח. לתקופת המעצר הייתה השפעה קשה מאוד עליו והוא נשבר נפשית מכך.

ע"ד גרוסמן בכל הנקבל מבקשת להתייחס לפסקי הדין שהוגשו ע"י בכל הנקבל. לסענתה פסקי דין אל ופסקי הדין שתגיש בהמשך כל אחד מהם תומך בבקשתה לא להתלות את רישיון של הנקבל.

לדבריה חשוב מאוד שכאשר מבקשים מאיתם להחליט לגבי העונש, יש להתייחס לשאלה אם זה העונש היחיד וזאת ההרשעה היחידה ההולמת במקרה זה.

גם במקרה ההחלטה לגבי דר' אנה שוורץ [ת/3], ההחלטה לגבי דר' ליבית [ת/7] וההחלטה לגבי דר' עוסמאן [ת/1], במקרים אלה לא היה משפט פלילי ולא נעשו במישור הפלילי. אין שום דמיון בין סיטואציה שבה אדם מובא אך ורק למסגרת הדין המשמעתי – אלא הטילו עליו סנקציה שהולמת את חומרת המעשה – לסיטואציה שבה אדם מונן בבית משפט פלילי והורשע והוטל עליו עונש ואחר כך מובא לדין ע"י גורם המקצועי [משמעתי].

במקרה של דר' ליבין [ת/7] ללא ספק מדובר במקרה חמור בהרבה משום שמדובר שם במתן אישורים כוזבים לצורך שירות בטחון בכל זאת נידון שם רק בדיון משמעותי.

במקרה של דר' טסמאן [ת/1] שם מדובר במתן שלוש תעודות רפואיות והעונש המשמעותי שניתן היה 21 ימי התלית רשיון. זה העונש היחיד שקיבל. [שם לא הועמד לדין פלילי]. כך גם דר' שוורץ [ת/3] קבלה 6 חודשי התלית כעונש יחיד. לגבי דר' סחרב [ת/4] מדובר בעבירת שאחד והעונש היה 3 חודשי התלית. עבירת שאחד היא בקבלת עבירות החמורות מבין עבירות השחיתות.

לגבי דר' אריאן [ת/5] מדובר בעבירת מס - עבירה שאינה בדיוק רלבנטית לעינים.

לגבי דר' אליהו [ת/6] מדובר במתן 14 אישורים כוזבים לאנשים שהיו מועמדים לשירות הביטחון. איני חושבת שיש מקום להשוות מקרה זה למקרה שבפנים. מקרה זה שונה בחומרתו ובמהותו - תיעוד שמגיש לביטוח הלאומי - ואיני חושבת שיש להשתמש בפסק דין זה כמורה דרך.

עו"ד גרוסמן בכל המקבל הגישה שלושה פסקי דין :

דר' בוריס קרייטמן מסומן [נ/1]. דר' סרג' ספקטור מסומן [נ/2]. דר' טוויל לאי סומן [נ/3]. דר' ספקטור [נ/2] הורשע בעבירה של זיוף. סאפס רפואי של חולה [לפי סעיף 418 לחוק העונשין תשל"ז 1977]. וביהמ"ש השלום הטיל עליו עונש של שלושה חודשי מאסר שרצה אותו בעבודות שירות.

כב' השופט זילר קיבל את המלצת הוועדה להטיל עליו התלית רשיון לשלושה חודשים שיהיו חופפים לתקופת השל"צ. מקרה זה הוגש כדי להראות שתקופת ההתלית חפפה את תקופת השל"צ מה שלא ניתן להיעשות בעינו של המקבל.

דר' טוויל נ/3 הורשע בעבירה לפי ס' 244 וניסיון לקבלת דבר במרמה לפי ס' 415, וס' 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977. הוסל עליו עונש מאסר על תנאי של ששה חודשים. המעשה דן במרמה של תביעת ביטוח לקבלת 20,000 שח. כב' השופט זילר קיבל את המלצת הוועדה להטיל על המקבל התלית רשיון לחודש.

לאבחן מהמקרה שלפנים המקבל קיבל סך של 800 שח בלבד, לא כטובת הנאה אלא פעל על מנת לקבל תשלום כספי עבור מתן שירות.

בכ' הנקבל בקשה להתחשב בתקופת הזמן הארוכה עד להרשעה. העובדה שביהמ"ש השלום הטיל עליו כבר עונש של 6 חודשי של"צ. הפגיעה הכלכלית שנגרמה לנקבל, גילו המבוגר והקושי שיהיה לו להשתקם להמשיך ולתת שירות לחולים, ולפיכך מבקשת לא להתלות את רישיונו של המקבל.

בכ' הנקבל בקשה לצרף מכתבי תודה של מטופלים. סומנו נ/4.

ד"ר והמלצה:

לאחר עין בכתב האישום, בחקירת הרץ ובגור ודין שיתן נגד הנקבל, הועדה בדעה כי המעשים והעבירות בהן הורשע הנקבל הינם חמורים ביותר, פגיעים באמון הציבור, באמון הרשויות במסמכים ובחוקות דעת של הרופאים המגוישים אותם לרשויות, מעשיו מהווים פגיעה בטוהר הציבור, המוסר והאתיקה המקצועית המסופים מציבור הרופאים.

הוועדה מצטרפת בכל הכבוד לדברי השופטת חיות בפס"ד שניתן נגד הנקבל ת.ב. 3445/08 ב-7.1.2009 אמרת השופטות

אזהרות חמורות וכישרים של מעשה האשמים לא יכלו להיות ויסתו עינם הרואות כיצד אנשים מסבדים נטלי מעמד, מי שברגל היית מפנה מהם למרחקות מוסריות גבוהות ולאחריות חברתית, נתנו דם לגזל הקופה הציבורית תוך סיוע למי שמבקש להבנות ממנה שלא כדאי.

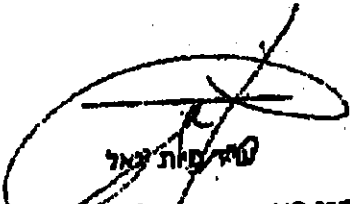
ובס' 10: "אישום 3 [הנקבל] מכר את ישרות המקצועות כלאתר יד ובחיד ערשם עבור סכומי כסף לא גבוהים.... האישום הציבורי הוא שלילת דעת רפואית. כאשר היא תוענק משמעות כחלק ממכלול השיקולים שעמד בפני אגודת המל"ל [שאחרת לשם מה תובעים טורחים להגיש חוות דעת פרטיות מוגבלות] וצאדיך, קיימת ציפייה שסמך רפואי יבטא רצינות מקצועית ושיקול דעת אמיתי מצד אדם רפואי. כל התייחסות אחרת היא צינית ומהמורה זילות של מקצוע הרפואה ופגיעה בהערכה הרבה שהוא זוכה לו בציבור. בעניינו מאשם 3 הפר את האמון שניתן לו כרופא על תרשומות השונות, לרבות המל"ל ובתי-המשפט".

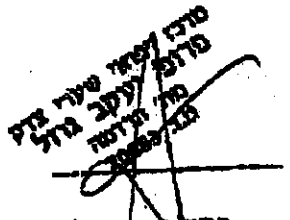
נכוחים הם גם דברי כבוד השופטת חיות בפס"ד בע"א 10970/04 בענין ליבוי לאור בע"א 622 כפי שהובאה לעיל בע' 3 וכן דברי כבוד השופטת פרוקציה בפרטו סס"ד בע' 384 כפי שהובאה לעיל בע' 3

מגד נתנו את דעתם לדברי כל הנקבל על האדם אדם מבוגר, למעט הרופא לפיו הוא סובל משהות לב איסכמית ובעל תעודת נכה, לחינוך רפואי בעל ותק ומוניטין שעבר בפרקטיקה פרטית וציבורית, לכן שהקריה שלו נפגעה מרעיונות הפלילי והמסופותיו וזהו נאלץ להתמסר מביה"ח מאיר" שם עבד כ-30 שנה. הנקבל הורשע בנן שני מקרים בלבד, לא היתה לו טעות הסיה כפסית למעט תשלום בס"ל 500 שח סכום שקבל עבור בדיקה שטח.

כל הנקבל בקשה להתחשב במספר המכונה שחוסל עליו כבר עומד של 6 חודשי מאמר שחוס במעבדות של צלבאחוף זמן רב מאוד קרות האירוע. לפיכך עתרה לא להתלוצ את רישומה.

לאחר שקילת כל הנסיבות לקלא ולחומרא אם פבורים כי לאחר חמדת המעשים והעבירות הפליליות בהם הורשע הנקבל לאחר ההרשעה והפגיעה ברשויות המדינה ובאמון הציבור יש לדון את הנאשם לחומרת לפיכך אנו ממליצים בפניך כי תורה על התלית רישומם של הנקבל לעסק ברפואה לתקופה של 6 חודשים.

ד"ר חיים חרשקוביץ
נציג חתני המשפטי למעשה

ד"ר חיים חרשקוביץ
נציג חתני המשפטי למעשה

ד"ר מיכאל דור

ד"ר